

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosh. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.). Ogł. petyt. lub tabel 12 gr.

№ 33.

GNIEZNO, dnia 22-go grudnia 1934 r.

Rok 83.

OBWIESZCZENIE.

Wobec częstych wypadków nieprzestrzegania przepisów wynikających z tytułu posiadania koni, pojądo do wiadomości ważniejsze obowiązki właścicieli posiadaczy)

„Dowodów tożsamości koni“.

Właściciele (posiadacze) koni obowiązani są: w czasie użytkowania konia poza obrębem gminy (miasta), w której koń ma miejsce stałego postoju, a w województwach: poznańskim, pomorskim i górnośląskiej części województwa śląskiego poza obrębem obwodu wojtowskiego, względnie okręgu urzędowego — posiadać przy sobie dowód tożsamości konia lub wręczyć go osobie użytkującej konia;

okazywać dowód tożsamości konia na wezwanie organów władz państwowych, urzędów gminnych i magistratów, jak również bez specjalnego wezwania przy poborze, próbnym poborze i przeglądzie koni;

przy każdym odstąpieniu praw własności (posiadania) innej osobie;

a) przekazać jej jednocześnie dowód tożsamości konia, który osoba ta obowiązana jest przyjąć, b) zgłosić w urzędzie prowadzącym ewidencję koni w terminie siedmiodniowym fakt pozbycia konia.

z) zgłaszać w urzędzie prowadzącym ewidencję koni (gmina, magistrat, wojtostwo, urząd okręgu) w terminie siedmiodniowym fakt nabycia konia lub zmiany jego stałego miejsca postoju, przedstawiając jednocześnie dowód tożsamości konia, celem poczynienia w nim zmian;

5) zgłaszać w powyższym urzędzie w terminie siedmiodniowym inne zmiany dotyczące posiadania konia jak: padnięcie, kradzież itp., przedstawiając jednocześnie dowód tożsamości konia;

6) przedstawiać dowód tożsamości konia przy wszelkich oględzinach sanitarnych, przy wprowadzaniu na targowiska (targi, jarmarki, pokazy, przetargi publiczne), przy załadunku do wagonów kolejowych, na statki itd. celem uzyskania adnotacji o stanie zdrowotnym konia,

7) w razie wyrowadzenia konia za granicę Państwa przedstawić dowód tożsamości konia w urzędzie celnym.

8) w razie zniszczenia, zagubienia lub kradzieży dowodu tożsamości konia, najdalej do dni siedmiu, donieść o tem urzędowi prowadzącemu ewidencję koni w celu uzyskania odpowiedniego zaświadczenia i wnieść podanie o wydanie duplikatu.

Dokonywanie jakichkolwiek zmian i poprawek w dowodzie tożsamości konia przez właścicieli (posiadaczy) jest bezwzględnie wzbronione i będzie karane.

Gniezno, dnia 19. grudnia 1934 r.

Starosta Powiatowy:

(—) Suski.

OBWIESZCZENIE

o spisie pojazdów mechanicznych

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8. XI. 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociagowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. Ustaw R. P. Nr. 98 poz. 859) oraz par. par 38 i 38¹ rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23-go marca 1928 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 44 poz. 425), w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem Ministrów: Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go lipca 1933 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 68 poz. 510), zarządza się spis pojazdów mechanicznych, mających stałe miejsce postoju w granicach Powiatu Gnieźnieńskiego.

Spisowi podlegają wszystkie cywilne pojazdy mechaniczne, a mianowicie: samochody osobowe, ciężarowe, sanitarne, cysterny, samochody specjalne, autobusy, ciągniki (traktory), wozy przyzełpne i motocykle, zarejestrowane (zaopatrzone w stałe znaki rejestracyjne) oraz pojazdy niezarejestrowane (znajdujące się w garażach, sklepach, składach i innych pomieszczeniach), mające stałe miejsce postoju w granicach Powiatu Gnieźnieńskiego.

Od spisu zwolnione są pojazdy mechaniczne:

a) stanowiące stałowe wyposażenie Prezydenta R. P.,

b) służące do użytku osobistego lub urzędowego osób, korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości.

Właściciele (posiadacze), a w razie ich nieobecności osoby, pod których nadzorem pojazd się znajduje, powinni zgłosić posiadanie pojazdu pisemnie na przepisowym blankiecie do dnia 15 stycznia 1935 roku najpóźniej, zgodnie ze stanem posiadania w dniu 1 stycznia 1935 r.

Blankiety zgłoszeń wydają bezpłatnie zarządy gminne, a w miastach zarządy miejskie i komisariaty policji państwowej.

Zgłoszenia powinny być złożone dla każdego pojazdu mechanicznego oddzielnie do Starostwa Powiatowego w Gnieźnie za pokwitowaniem lub wysłane pocztą listem poleconym.

Winni uchylenia się od spisu, lub podania fałszywych danych, będą karani grzywną do wysokości wartości danego pojazdu mechanicznego, lub aresztem do 6-ciu miesięcy; w przypadkach szczególnie ciężkich uchybień mogą być zastosowane obie kary łącznie.

GNIEZNO, dnia 20 grudnia 1934 r.

STAROSTA POWIATOWY:

(—) Julian Suski.

Nr. KD. I. 1e/111.

Narybek węgorza.

Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie w Bydgoszczy, wzorem lat ubiegłych, przystępuje do przeprowadzenia akcji zrybiania węgorzem wód, położonych na terenie wszystkich województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Dzięki skutecznym praktyce i zastosowanym na podstawie zdobytego doświadczenia udoskonaleniom — można stwierdzić, iż narybek węgorza może być dostarczony nawet do najbardziej oddalonych punktów dostawy w stanie zupełnie dobrym.

Cena narybka jest przystępna, gdyż za 1 kg. (około 4000 sztuk) wynosi loco punktu rozdzielczy w Bydgoszczy przy zamówieniach do 1 kg. — 56. — zł., ponad 1 kg. — 52. — zł.

Zamówienia na narybek węgorza przyjmuje się tylko do dnia 29 lutego 1935 r. Nabywcom udziela się dogodnych warunków spłaty. Członkowie Wielkopolskiego i Pomorskiego Towarzystwa Rybackiego oraz członkowie innych organizacji rybackich korzystają z 10% ulgi od wyżej podanych cen narybku.

Dla hodowli węgorzy najlepiej nadają się jeziora o dnie miękkim, mulistym, z porostem roślinności podwodnej, całkowicie zamknięte, albo posiadające wąskie przepływy.

Hodowla węgorza w stawach sztucznych, spuszczalnych półrocznie, całkowicie się nie opłaca.

Najmniejsza ilość narybku węgorza, jaką podejmujemy się dostarczyć swym odbiorcom wynosi 1/2 kg. Wysyłki narybku uskuteczniamy w skrzyniach węglanych T-wa, stosując nitową laryfę na przewóz koleją ryb obsadowych.

Po wszelkie informacje i po blankiety zamówieniowe należy zgłaszać się pod adresem:

Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie w Bydgoszczy, ul. Zygmunta Augusta Nr. 4, dotychczas znając pocztowy 30 gr. na koszt biurowy.

Odzież dla dzieci na Kresach.

Z związku ze zbliżającą się zimą napływają do zarządu głównego Polskiej Macierzy Szkolnej prośby kierowników szkół i działów z kresów wschodnich o składanie na ich rzecz pańzek odzieżowych.

Kierownik szkoły powozeskiej Macierzy w kol. Dąbrowka, gminy Święta-Wola, pow. Kosów Polski, dziękując za nadesłane książki i pomoce szkolne pisze:

„Nadmianiem, że rodzice tutejszych dzieci przybyli z zachodniej Polski i kupili tu na Polesiu ziemie nieurodzajną, porosłą chwastami i zatopioną bagnami. Każdą piędź ziemi trzeba zdobywać, karczować nieużytki i osuszać bagna... Jeszcze jesień, a dzieci nie mają na jeść i w zimie chodzić do szkoły. Dzieci są niemi i żołąne, lecz Polesie wyrzło na nich swoje piątko: — są smutne i przygnębione”.

W piśmie zarządu Koła Polskiej Macierzy Szkolnej w Chinoczu, pow. sarnieńskiego czytamy między innymi co następuje:

„Wobec zbliżających się świąt Bożego Narodzenia pragniemy na Polesie obdarzyć w odzież, bieliznę i obuwie najbardziej potrzebujących dzieci w wieku szkolnym, które z chwilą nastania mrozów przestały uczęszczać do szkół, gdyż zupełny brak odzieży zmusza je do przebywania w domu. Ponieważ biednych dzieci jest w naszym terenie bardzo dużo, a Koło pamięć o usilnych staraniach nie jest w stanie chociaż w części zaopatrzyć je w niezbędną odzież, przeto zwracamy się z uprzejmą prośbą o pomoc”.

Chcąc aby to nadesłano do zarządu głów-

nego Polskiej Macierzy Szkolnej, skierowane są one jednak pod adresem ofiarnego społeczeństwa, które winno spieszyć z pomocą Macierzy w jej pracy ku turalnie-oświatowej na kresach wschodnich. —

— 0 —

Dostawa bagażu kolejowego odbiorcom

Powodowane troską o wygodę publiczności podróżującej kolejami, Polskie Koleje Państwowe wprowadziły dostawę bagażu odbiorcom do mieszkań i lokali dowozowymi kołami. — Podróżny życzący, aby dany przez niego bagaż był dostarczony przez koleję do mieszkania zgłasza odpowiednio żądanie już przy nadaniu bagażu do przewozu, wypełnia lub podpisuje wypełnione przez pracownika kolejowego zdanie — na dostawę bagażu albo też wręcza przygotowaną już i podpisaną kartkę, zawierającą adres pod jakim bagaż ma być dostarczony. Podobno żądanie można podróźnie zgłosić również na stacji odbioru bagażu postępując w sposób ustalony dla zgłaszania tego rodzaju poleceń na stacji nadania.

Dostarczony do mieszkania bagaż zostaje wydany odbiorcy na zwrotom kwitu bagażowego i po uiszczeniu niewysokiej opłaty odwózkowej. Dostaw bagażu odbiorcom do mieszkań wprowadzona została tymem próby narazie na stacjach następujących: 1) Warszawa, 2) Łódź, 3) Lublin, 4) Poznań, 5) Inowrocław, 6) Gdynia, 7) Bydgoszcz, 8) Katowice, 9) Kraków, 10) Krynica, 11) Zakopane, 12) Lwów, 13) Lwów Podzameczny.

W miarę powodzenia wprowadzonego przez koleję udogodnienia dostawa bagażu odbiorcom do mieszkań zostanie rozszerzona na inne stacje.

Polskie Koleje Państwowe specjalnie troszczą się o to, aby dostawa bagażu odbywała się bez najmniejszej zwłoki natychmiast po przybyciu pociągu i aby opłata odwózkowa kalkulowana była możliwie najtańszą.

Korzystanie z odwózki kolejowej bagażu jest wygodne i oszczędne, wygodne przez to, że podróżny nie ma kłopotu z odbiorem i przewiezieniem bagażu do mieszkania, oszczędne dzięki temu, że koszt odwózki kolejowej jest znacznie niższy od kosztów, na jakie narazony zostanie podróżny sam odbierający swój bagaż lub korzystający z obcego pośrednictwa.

Prace drukarskie

i książki do oprawy

po taniach cenach przyjmuje

Drukarnia M. Cegielskiego
w Witkowie.

Popierajcie przemysł krajowy
i pochodzenia polskiego

